

Angolország egyiptomi háborujának hárt szabandó, a hatalmak egy közös konferencia tartását látták szükségesnek, mely a hó 23-án össze is fog ülni Londonban. E konferenciának tulajdonképen az lesz a feladata, hogy az angol okkupáció idejét Egyiptomra nézve megállapítsa s annak határt szabjon. E közös konferenciában Törökország is részt fog venni, még pedig oly feltétel alatt, hogy az egyiptomi lázadás elnyomására 12—15,000 főnyi török csapatot küld Szudánba. A törökök tehát együtt fognak operálni az angolokkal felső Egyiptom és Szudánban. Anglia és Törökország abban egyeztek meg, hogy az esetre, ha a rendet sikerül nekik helyreállítani, mindketten kivonják a csapatokat Szudán és Egyiptomból.

Egyébiránt az egyiptomi harctérről a hét folytatán igen ellentétes s fontos hírek érkeztek. Így a dongolai kormányzó azt jelentette Kairóba, hogy a fölkelőket minden ponton megverte, — továbbá, hogy Berber a fölkelők birtokába jutott. Szukint pedig naponként háborgatják Oszman Digna emberei. E hó 1-én és 2-án közti éjjelen a fölkelők támadást intéztek a város ellen, de a helyőrséget képező egyiptomi katonáknak sikerült a támadást visszaverni.

Ugy látszik, hogy az utóbbi időben a máhdiak nem a legjobban megy a dolga, mert már saját törzsei is kezdenek ellene szegülni; így az arab törzsek már felmondták neki, hogy adót nem fizetnek.

A legújabbban szárnya kapott hírek szerint a máhdiak egy versenytársa akadt Darfurban, ki nemcsak az által akar híres lenni, hogy igazabb szent háborút vélt hirdetni, mint a régi máhdi, hanem még azzal is, hogy valóságos szellemnek akarja magát fölúntetni és elhíttetni. — Ez új máhdi vonatkozólag, kibén különben a nép nem igen hisz, egy angol lapban a következőket olvassuk:

„A Darfurban támadt új máhdi még azzal a varázs erővel is bír, melynek segítségével láthatatlanná tudja magát tenni. A régi máhdi testőrsége ugyanis egészen az új máhdi sátrába hatolt s körül fogta a kerevetet, melyen az új máhdi hevert; midőn azonban megakarták fogni, egyszerre eltűnt, mint egy légi tünemény.”

Franciaországban a héten nagy dolgok történtek; átalakították az alkotmányt s a hadsereget ujjonnan szervezték. A francia képviselő ház ugyanis elfogadta törvényül, hogy a hadi szolgálat kötelező mindenkire. Eddig úgy volt, hogy a sorshuzás döntött, mint évek előtt nálunk is s nem szedett több katonát, mint a mennyi ki volt vetve. Ezután katoná lesz mind, amennyi csak beválik. Haddi szolgálatra behívunk minden 20 éves franciát, a tényleges szolgálatot pedig az eddigi öt év helyett háromban állapították meg. Az állandó hadsereg eddigi létszáma 800,000 volt, most felemelték 1, 200,000-re.

TARCA.

Harminc év után.

Lapunk mult számában írtuk, hogy azon élet ben levők, kik harminc évvel ezelőtt Szentesen a ref. elemi iskolába együtt jártak: jun. 2-án egy barátságos összejövetelt, mondhatjuk ünnepélyt rendeztek, mely kezdetét vette azzal, hogy megjelentek aznap délután mindannyian a ref. templomban isteni tiszteletben, hol az isteni tiszteletet végző úr nemi követ Révész Kálmán, a nagy Révész Imre fia, imát mondott rájuk. — Milyen a véletlennek játéka, hogy éppen azon lelkésznek fia mondta rájuk a hálaadás imáját, kiknek atyja lelkészkedett itt, mikor ők iskolába jártak.

Az isteni tisztelet végeztével mindnyájan a Széchenyi kertbe mentek, hol a régi tanuló társakat, kik mintegy negyvenen lehetnek: Balogh János megyei árkaszi elnök üdvözölte, örömtől fejezte ki a felett, hogy azon gyermekek közül, kik harminc évvel ezelőtt gondatlanul játszottak együtt, s hallgatták a tanító oktató szavait, most az élet delén, munkával, bajjal küzdve bár — ily szép számmal ünnepelhetik meg a gyermekkori barátság harminc éves ünnepélyét.

Ezután a barátságos ismerkedés következett, majd hála megemlékezésül abból az időből még élő egyetlen tanítójoknak, a most már nyugalmazást élvező Szalai József correctornak egy elefánt csont kötésű szoltárt ajánlották át a régi tanítványok, mely szoltárba mindnyájan beirták neveiket. Mondanunk sem kell, hogy könyv rezdült meg a veterán tanító szemében, midőn régi, most már szép családokkal bíró tanítványai a hála megemlékezés e szép jelét átnyújtották neki.

Az ünnepélyen mindenki családostól vett részt a vendégek is voltak hivatalosok és így az ez alkalomra épített sátor egészen megtelt örömdetes néppel. Este vacsora volt, mely alkalommal a számos szép toasztokon kívül leginkább fokozta az estély örömet és emelkedettségét Gulyás Lajos nagybányai ref. lelkésznek, aki szintén a 30 évvel ezelőtti iskolába jártak közt van és meghívott ezen ünnepélyre, barátaibaos küldött következő levele:

Igen tisztelt barátaim!

Ez órában vettem a folyó évi június hó 2-ára tervezett „Barátságos estélyre” meghívástokat. Sietek válaszolni, hogy ha testben nem, legalább lelkileg veletek legyek. Szerettem, forrón szerettem volna ugyan személyesen részt venni ünnepélytökön; szerettelek volna egyenként szívemre ölelni

Franciaországnak ezen, a hadseregre nézve oly fontos reformját Németország kancsal szemmel nézi s attól fél, hogy egy esetleges háboru kitörése esetén gyöngye lesz a harc mezején. Neki tehát szintén erősíteni kell magát s erre nézve Bismark herceg már is oda törekszik, hogy Németország hadereje szintén azon fokra emeltesse, mely minden időben elég erős legyen Németországot egy Franciaországból jövő megtorlási háboru esetén megvédeni.

Nem lesz tehát meglepő senkire nézve sem, ha a helyett, hogy az ohajtott általános lefegyverezés helyett rövid időn alatt arról kell meggyőződnünk, hogy Francia és Németország mellett Európa más országai is emelni fogják haderejüket s az egész világ fegyverben fog majd állani. Hogy többet ne említsünk, már Oroszország is megtette az intézkedést arra nézve, hogy csapán lovassága 300,000 főnyi emberrel saporitassék.

Hazánkban az országgyűlési képviselők választására megindult mozgalom még soha nem vert oly nagy port és botrányokban nem volt oly gazdag, mint az ez idei lenni ígérkeznek s részben már az is.

Pünkösöd első napján tartotta bevonulását Kolozsvárra a kormánypárt képviselő jelöltje Hegedűs Sándor. Midőn a vasutól a menet hosszú kocsis sora megindult s az első fordulóhoz ért, a látványosságokat kedvelő bármely közönség sorából, mint egy adott jelre, az elvonulókat óriási közepor fogadta. A kövek kőtenyékbe voltak szedve s apró halmokba összegyűjtve, melyek között éles gránitkövek is voltak, némelyike három kilo nehéz. A közönség a kocsikról leugorva, a kertek és szőlőkönát menekültek. A sebesültek száma többre rug hatvannál, kik között több nő is van. A nyomban megindított vizsgáltnak számos zavargót sikerült elfogni, kik többnyire éretlen paraszt fickók, mesterlegények s inasok. Az elfogottak a vallatásnál mindent tagadnak s tiltakoznak az ellen, mintha őket valaki felbujtotta volna; csupán egy Takács nevű suhanc ismert be annyit, hogy ő egy köcsöglap tetejét beverte.

Ezen eset az egész országban általános felháborodást idézett elő s Kolozsvárnak, mint Erdélyország székvárosának, épen nem válik díszére.

A kolozsvári botrány zaja még le sem csendesült, a tivóir már is egy újabb, még szomorubb botrány hírére hozza Gyergyó-Szt. Mártonból, hol már a vér is folyott. — Báro Splényi Odón függetlenségi jelölt tartotta ugyanis bevonulását június 2-án Gyergyó-Sz. Mártonba nagy számú lovas banderium és 50 zászlós kocsis kíséretében; megelőzőleg pedig a kormánypárti jelölt, a nemzetiségéről híressé lett muszka-barát Dobránszky P. tartotta meg programbeszédét, kit különben előtte való napon Remetén megverték s pártját szétugratsztották. A beszédek végeztével a két falusi párt haza felé indult,

hennetek, örökre elrepült boldog gyermekkorom barátait; szerettem volna kiolvadni szemetekből a viszontlátás örömeinek engem boldogító ragyogását; szerettem volna a kölcsönös eszmecsere szeliden lengő hullámain vissza szállni veletek a boldog gyermekkor eltűnt édenébe, oda, hol minden ragyogott, mosolygott és virult, hol a mult csalódásai és a jövő aggodalmi, még a szív előtt ismeretlenek voltak; szerettem volna kiolvadni szemetekből, szavatokból, aretokról, hogy az élet örömeit vagy fajtalmat, sikert vagy bukást hozott-e reátok; szerettem volna személyesen meggyőződni és látni, hány áldozatra, munkára, sőt halálra kész fia vált belőletek azon hazánknak, mely szült, ápol és el fog takarni; szerettem volna előszóval kifejezni irántok való változhatatlan szeretemet, tiszteletemet, áldásom és jó kíváncsotomat.

A jelen viszonyok között ezt, fájdalom! nem tehetem. És pedig nemcsak a nagy távolság miatt; hanem a pünkösdi szent ünnepének közelsége miatt is. Szent kötelességem teljesítése nem engedi el hagyni egyházamat. Más időben, korábbi tudósítást nyerve, fontos dolgaim félretelével is, mindenesetre részt vettem volna ünnepélyteken, sőt én kértem volna ki magannak a szerencsét, hogy a hálaadó isteni tiszteletben, könyörgésemel, mint az Ur szolgálja, veletek az egék Urához emeljem. Minden bizonynyal felszállott volna az Istenhez, mint az Abel oltártűzének lángja, hiszen az sem áldozhatott volt Istennek, buzgóbb és tisztább ér zelemmel, mint én áldoztam volna veletek! — De így is, sem öletek, sem a föld más szülötteitől, hanem egyedül a mindenható Istenőtől hallva, mint egy szelid fuvalom, kirepül kelembe, melegen mint a napugár, a könyörgés eget kereső sohaja, mely áldást kér reátok. Legyetek szerencsések! Legyetek boldogok! Legyetek áldottak! Nemes törekvéseitek, becsületes munkátok, — melylyel magatok, szeretteitek, a közügy, szülővárosunk és hazánk boldogságát akarjátok előmozdítani, — hozzák meg a siker edes örömeit. Ragyogjon buzgódságotok, vallásosságotok, nemeserkölesötök és hazaszereteteitek, mint a fényes nap, mely éltet és teremt. — Szeresetek! szivetek szent szerelmével; kioltatlan lelkesedésével öleljetek körül minden szép, jó és igaz eszmét, küzdjetek annak megvalósításáért az akarat megtörhetlen erejével, a pünkösdi apostolek elszántságával, hogy drága gyöngyök legyetek a magyar hazának, dicsekedési a magyar reformát elgyházának, hogy az Ur Isten, a világnak bölcs teremtetője, gyönyörködve tekintsen reátok!

Engem pedig, kit szülőföldemről, mint egy gyenge levelet, elsodort az élet vihára és messze, — messze vetett töletek; ki e szép tündéri vidé ken szeretettel, tisztelettel sem tudom feledni azt a déliábos szép rónaságot, hol bölcsöm rengett;

mikor összetalálkoztak, a Spényi párt embereit valóságos közepor fogadta a Dobránszky párt részéről, úgy, hogy a meglelt hat csendőr kénytelen volt fegyverét használni, melynek aztán az lett az eredménye, hogy mindkét részről számosan maradtak a helyszínen súlyosan megsebesülve, kik közül 4 már meg is halt, ötven haldokliknak, harmincan pedig — köztük két csendőr is — súlyos sebekben szenvednek.

Ezen, a jövő országgyűlésre küldendő képviselők választására megindult mozgalomnak ily szomorú és botrányos következményeire valóban nem voltunk elkészülve és csak sajnálni tudjuk, ha az egyesek által fejbujtott szegény nép rovására ily és ehez hasonló botrányok megtörténhetnek, melyek még ismétlődhet az ország többi részeiben is, alig szenved kétséget. S mind ez csupán a pártok diadalra jutásáért történik.

A vetések állása.

A földmivelési miniszterhez a vetések állásáról május 18-tól 26-ig beérkezett jelentések szerint az országban rozsdás és szárazság daczára búzából közepen felüli termés, sőt az erdélyi részekben és az alföld déli részének némely megyéiben jó termés várható. A rozsdok általában ritkák és silányabbak.

A tavasziak a folyton tartó szárazság miatt nem fejlődhetnek.

Repeze általában már elvirágzott, nagyobb részt silányabb termést ígér.

A tengeri vetés nagyobbára be van fejezve, sok helyen rozsló kelt és a szárazság miatt nem kapálható Réti széna és takarmánytermés általában gyenge. Gyümölcsben a szárazság és eserebgarak jelentékeny árokot okoztak; különösen pedig az almafajokban. A szőlők eddigelé jól állanak és bő szürettel kezegethetnek.

Rozsdát a következő megyékből és járásokból jelentenek, eddig azonban az csak a levelekre szorított: Bars 2 járás, Nogród 1, Nyitra 1, Pozsony 4, Sáros 1, Zemplén 1, Baranya 1, Esztergom 1, Fejér 3, Győr 1, Komárom 4, Moson 2, Somogy 4, Sopron 1, Tolna 2, Vas 1, Veszprém 3, Zala 5, Bihar 1, Pest 5, Szabolcs 1, Bács-Bodrog 6, Csánód 2, Csongrád 2, Temes 1, Torontál 1, egész Erdélyben csakis Szilágy megye 1 járásában.

Jégezt jelentenek Nagy Küküllő, Szécheny, Udvarhely megyékből. Arva megye egész területén f hó 27-én reggel nagy fagy volt.

Ertesítés.

— A Szentese városi gym. tanfolyammal egybekapcsolt polgári felsőiskolában az 1884-ik iskolai évet bekezdő vizsgák a következő sorrendben fognak megtartatni. Június 16 délelőtt magyar nyelv VI osztály, latin nyelv I osztály, számítás II osztály, délután német nyelv IV osztály, földrajz III osztály, latin nyelv V osztály, ének II osztály. Június 17 délelőtt magyar nyelv IV osztály, latin nyelv VI osztály, számítás V osztály, délután német nyelv I osztály, természetrajz II osztály, történet III osztály, ének V és VI osztály. Június 18 délelőtt magyar nyelv V osztály, történet IV osztály, földrajz I osztály, délután német nyelv II osztály, számítás III osztály, természetrajz VI osztály, latin nyelv IV osztály. Június 19-án délelőtt görög nyelv 6 osztály, magyar nyelv 3 osztály, mértan 4 osztály, délután természetrajz 1 osztály, természetrajz 5 osztály, mértan 2 osztály. Június 20 délelőtt vegytan és ásványtan 4 osztály, mértanrajz 2 osztály, latin nyelv 3 osztály, délután görög nyelv 5 osztály, mértan 6 osztály, mértanrajz 1 osztály. Június 21 délelőtt mértanrajz 3 osztály, német nyelv 6 osztály, földrajz 2 osztály, délután számítás 1 osztály, mértanrajz 4 osztály, német nyelv 5 osztály, ének 3 osztály. Június 23 délelőtt mértan 1 osztály, számítás 6 osztály, latin nyelv 2 osztály, délután történet 5 osztály, természetrajz 4 osztály, mértan 3 osztály. Június 24 délelőtt magyar nyelv 1 osztály, történet 6 osztály, számítás 4 osztály, délután természetrajz 3 osztály, magyar nyelv 2 osztály, mértan 5 osztály, ének 4 osztály.

kinek a szülőföld elvesztése miatt kebelemben támadt irt soha semmi be nem tölti; — engem, ki a ti emléketek szivem utolsó dobbanásig híven megőrzöm, ki titeket szeretni, tisztelni soha meg nem szűnök, — tartások meg tovább is jó emlékezetekben, és szeretetekben; ha talán valaha még találkozunk ez életben, mit reméltek, öleljetek kebletekre: ha össze jöttök, baráti körökben áldozatok egy perczet az én nevemre is, — a messze elcsodort barát és iskolatárs nevének, ki reátok és szülő városára áldást kér a minden jó adományok Urától. Isten veletek!

Nagybányán, 1884. május 30.

Szerelő barátotok:
Gulyás Lajos,
ref. lelkész és egyházasgyeji tőr.

Ez ünnepély, melyen Törz Kálmán városunk volt országos képviselője és a szentesi függetlenségi párt jelöltje is, mint vendég részt vett, egészen reggelig tartott.

Adja az isteni gondviselés, hogy a 30 asok a jó barátság aranylakodalmát is folytatkozás nélkül megérjék!

SZERENCSETLEN FLÓTÁS

— BESZÉLY. — (32)

Irtá: SIMA FERENC.

(Folytatás.)

Bálint Gábor nagyon erősen érezte, hogy ő nem kedves vendég a háznál, s habár pár perczet előbb azt mondta is, hogy: „innen vagyok, mai szent nap nem megy sehova!” egyszer csak felugrott és azt mondta, hogy: hát csak azért jött, hogy ezeket elmondjam. — Legyen kész uram bátyám, hogy a k . . . i törvényszék a napokban úgy uram bátyámat, mint a cseledeket és a babát be fogja idétetni.

— Ott leszlünk, mondá Fördösőry Sámuel, akik élünk; de a bába asszony már meghalt és így ő nem lesz ott.

— No hát urambátyám, ha meghalt, hát ő nem lesz ott; mert rendszeren úgy van, hogy ha meghal az ember, hát nem megy sehova.

— Hát Isten megáldja uram bátyámat. — Kezeit csokolom negyessim! mondá a csendibatos és azután meg is tette amit mondott, hogy ugyanis kezeit csokolt a szép asszonynak és azután elment.

Nem marasztalta Fördösőry Sámuel egy szóval se; de nem is maradt volna Bálint Gábor. Őt hajtotta lelkének az a gyanuja, mely Fördösőryék ellen támadt fel benne.

Résen leszek emberek, mondá magában és ha kell utatokba állok.

tály, június 25 délelőtt francia 2 és 6 osztály, ének 1 osztály, délután földrajz 4 osztály, német nyelv 3 osztály. Az ünnepélyes zárviszga a polgári fű iskolában folyó hó 27-án, a polgári leányiskolában pedig 28-án lesz. Ezen sajtóutakra és vizsgálatokra a mélyen tisztelt *biztonság tisztelettel meghívja.
Az igazgatóság.

Meghívás.

A 48-as párthoz tartozó választó polgárokat az országgyűlési képviselő választás tárgyában vasárnap d. u. 2 órákor a 48-as körben pártértekezletre tisztelettel meghívom.

Pólya Ferenc
előnök.

Helyi és vegyes hírek.

— Törz Kálmán városunk volt országos képviselője a szokásos évi beszámoló beszédjének megtartása végett f. évi máj 31-én körünkbe érkezett. Lejöveteleéről előre értesítette a várost és a függetlenségi pártot. Szentese városa tanácsa Onodi Lajos főjegyzőt és Burián Lajos városi ügyészt, a párt pedig Pólya Ferenc pártelnököt küldte ki. Törz Kálmán elé egészen Szolnokig. A Tiszánál Szentese városa részéről Aradi Kálmán főkapitány, a párt részéről Beszedes István párt jegyző által fogadtatott. Benn a városban a városházánál Sarkady Nagy Mihály polgármester a város nevében üdvözölte őt és egy szép beszédben megelégedését fejezte ki a volt országos képviselőnek működéséről. Törz Kálmán Sima Ferenc házána volt szállva, hol tisztelői közül számosan látogatták meg a képviselő urat, ki jun. 2-án délelőtt 11 órákor tartotta meg a piacon nagy számú hallgatóság lelkesült éljenzései között beszámoló beszédét, mely után Pólya Ferenc párt elnök a függetlenségi párt nevében felkérte őt, hogy a küszöbön álló képviselő választással szemben fogadja el újból, most már harmadszor, a képviselő jelöltséget. — Ezen felhívás folytán Törz Kálmán megköszönvén a párt bizalmát, kijelenté, hogy a jelöltséget elfogadja. — Ezen kijelentést a hallgatóság lelkesült éljenzéssel vette tudomásul. Törz Kálmán 4-én utazott el városunkból. A város részéről Félegyházi Aradi Kálmán főkapitány, a párt részéről Pataki Imre közgyám kísérték el.

— A szabadelvű párt is kibontotta a zászlót nálunk. Ordódy Pál volt közmunka és közlekedési miniser neve van e párt zászlójára írva. Ez a párt, mely Szentese város értelmiségének legnagyobb részét mozgásba hozza, f. hó 8-án délelőtt 11 órákor fog a „Széchenyi kertben” pártértekezletet tartani, hol Ordódy Pál, mint Törz Kálmán ellenjelöltje lesz proklamálva, Ordódy jelöltsége és megválasztása érdekében 2000 db. felhívás lett kiosztva. Ez idén tehát nem lesz eszben választás nálunk; mert Ordódy jelöltsége mellett, már mint haljuk, több százan írtak alá. Mindkét jelöltöt német hordrá, hogy büszkén lehessen mellettük küzdeni, s így ha volt valamikor, most nagy és erős mérközés lesz a két párt között.

— Eljegyzések. Weill Salamon helybeli fake-

— No ember, mondá a szép asszony, roska-dozó férjének: midőn a csendibatos elment: halltad-e, hogy ez az ember mint beszél?

— Hallottam.

— No hát akkor híld meg azt is, amit én mondok: én csak addig élek, míg leányod haza nem jön; azonban én nem akarok meghalni, én élni kívánok és annak a nőnek nem szabad kikerülni a tébolydából. — Nem szabad! Akármibe kerüljön is.

Azután felnyitották az öreg Árokszállási Nagy János által hátrahagyott nagy vasas ládát és a mi heverő pénz volt benne, azt magukhoz vették; mert az asszony azt mondta, hogy együtt meg ferjével Pestre, majd ő beszél a doktorral és nem sajnálják tőle a pénzt; de annak az asszonynak nem szabad kijönni, akármibe kerüljön is.

Fördösőry Sámuelnek reszkett a keze, melle fulladozott, midőn a vasas ládából a pénz szedte ki. Hiszen ez a pénz leányát volt és az ő pénzén akarnak leánya számára örökös börtönt vásárolni.

De már ez meg lesz: mert a vén ember lelkét elvitte a szép asszony szemének ördöge.

Másnap reggel a Fördösőry pár már korán kocsin ült, mentek Pestre. A szép asszony az uton sokszor oda fordítá ajkát a mellette ülő vén ember arcához. Minden egyes csak egy egy halálcsapás volt Árokszállásné számára.

Szegény fiatal asszony! vajon lesz-e, ki téged oltalmazni fog!

Fördösőry Sámuelék harmadnapra Pestre értek. Első dolguk volt a tébolyda főorvosát keresni fel. Fördösőry Sámuel ur már tudta a lakását. Remegett a vén ember egész valójában, midőn az orvos lakására betette a lábát, forgott vele a világ, pedig a felesége is veie volt.

Az orvos mosolyogva lépett Fördösőry Sámuelék elé.

— Nos? kérdé, talán el is kerültek leányukat. Tegnapi, folytatá, az orvos: a k . . . i törvényszéki orvos és Bálint Gábor csendibatos társaságában Árokszállásné ő nagysága elhagyta a tébolydát.

Fördösőry Sámuel nem volt képes szólni. Lesújtá e váratlan fordulat.

Ez Bálint Gábor műve volt.

Fördösőryéktől egyenesen ment az alispánhoz, mint a k . . . i törvényszék elnökéhez és kérte, hogy adjon ki egy megkeresést a tébolyda igazgatósághoz Árokszállásné kiadatásá iránt és pedig azon indokból: mert a Fekete Péter által bevallott gyermekét fel akarják neki mutatni.

A tébolyda igazgatóság — miután Árokszállásnénak már semmi baja nem volt — azonnal szabadon eresztette a szép fiatal asszonyt, ki még csak nem is sejté, hogy az ördögök hogy készülnék, hogy szövik a bálót ellene.

(Folyt. köv.)

reszkedő kedves leányát: Regina kiasszonyt a mult héten eljegyezte Augner Henrik Kecskemétről. — Kohn Mór mindazent tekintélyes földbirtokos pedig f. hó 2-án váltott jegyet a bájos Fischer Hermina kiasszonnyal Orosházáról, Aldást és boldogságot kívánunk a leendő pároknak!

— **A kurca törkolatának kinyitása** iránt Horváth Gyula kormánybiztos által megtették az intézkedések, s így a Kurca víz meg e hónapban meg fog eresztetni.

— **A szegvári választó kerületben** is erősen folyik a küzdelem. Orgróf Pallavicini pártjának felkeltésé folytán ezen párt részéről f. hó 8-án Szegváron és Mindszentben Horváth Gyula kormánybiztos fog beszédet tartani. — Ezen beszédek elé úgy Szegváron, mint Mindszentben nagy érdeklődés néztek.

— **Bérmálás.** A r. kath. templomban f. hó 13-án és 14-én a vázi megyés püspök helyettese: Neszedva István püspök által végzendő bérmáláshoz a hívek tömegesen jelentkeznek. A beiratások az egész héten folytak s holnap érnek véget. A püspök fogadására vonatkozó programot lapunk más helyén közöljük.

— **A békés-apatfalvi töltésépítési költségek** fedezése céljából felveendő kölcsön felvételének el határozása céljából (lásd a városi közgyűlésből című cikkünket Szerk.) a békény-mindszenti tiszaszabályozási társulat f. hó 6-án Horváth Gyula kormánybiztos elnökelte mellett Szentesen a megye székházban nyitotta meg közgyűlését. Az érdekeltség soha nem tapasztalt részvétele mellett folyt le a gyűlés, melyen Horváth Gyula kormánybiztos elő terjeszté a gyűlés célját s azután az ő három évi kormánybiztos működését magába foglaló, 15 ívre terjedő jelentés olvasatát fel. Ezen közgyűlésre lapunk jövő számában vissza fogunk térni, ezúttal röviden csak annyit említenek meg, hogy a közgyűlés egyhangúlag határozta el a 10 millió kölcsön felvételét, s a kölcsön felvételéről eljárni bizalmi felhatalmazást gróf Károlyi Sándor, gróf Károlyi László, Bujanovich Sándor, Balogh János, Kias Zsigmondot, Szedor Jánost és Sima Ferencet. Sarkadi Nagy Mihály polgármester pedig ezen bizottságba a károkati társulat részéről küldött ki. Sima Ferenc ezen közgyűlésből kiküldött a végbéli is, hogy az állami hozzájárulás céljából eszközölközve liquidálás érdekében a pénzügyminisiteriumnál a kormánybiztos részéről a szükséges adatokat állítsa össze és az elnökletet készítse elő. — Az egész bizottság 13-án fog Budapestén összejönni.

— **A kurtzahid építése** közeleg a befejezéshez s az összes kövezésből már alig hiányzik néhány méter, hogy a kongóntal összelegyen kötve. A hid igen szép látványt nyújt a szemlélőnek s városunknak kétségkívül egyik fő díszét szolgáltatandó.

— **A városi csendőrség** f. hó 1-én tényleg életbe lépett s ezzel egyidejűleg a városi csendőrség is megkezdte működését. A csendőrök egyelőre nemzeti szín szalagot vannak jelölve, hogy addig is, míg a városi irodaszoigák ruhája elkészül, egy kis ismertető jel mégis legyen közöttük.

— **Szineszinek** egy hét óta játszanak városunkban — valóban egy vidéki város teljes várakozását méltán kielégíthető művészettel; de addig minden anyagi siker nélkül. Bogdy Alajosnak igazán kitűnő erőkkel rendelkező társulata van és ép azért megazgyenyítő a szentesi közönségre, hogy itt az eddigi játékok anyagi sikere után, lehetetlen lesz a társulatnak fenntarthatni magát. A szineszinek vezetője, kit szintén megdöbbent, látván, hogy a fegyver megszereltet, rohamot vezetvén a tömeg közé, melyek a társulat után a végé, hogy három legényt megölték, négyet súlyosan, harminczat pedig könnyebben megsebesítettek. A katonák közül nyoloz legény kapott könnyű sebet. Az eset egész Félégyházát izgalomban tartja.

— **A Savanyu Józsi fejére** kitűzött 1000 frtért Zalamegye alispánjánál már jelentkezett két juhász botjár. Ezek tették a följelentést a szolgabíróknak a rablóbanda tartózkodása helyéről, melynek nyomán aztán a csendőrség a rettegő rablólévéért közrekerítette. A két botjár jó viszonyban állt Savanyu Józsiával, s hogy ezimboráskodásuk milyen lehetett, gyaníthatni abból is, hogy a botjárók egyiké csak nem régebben itteltek el a lopás miatt másfél évi börtön büntetésre, mely ittel jelenleg felsőbb bíróság előtt lévén, jogesetére még nem emelkedett. A rablóvezér elfogatását eszközölt csendőrök, miután hivatalukból kifolyó kötelességet teljesítettek, — a rabló fejére kitűzött jutalomban való részvételére nem tarthatnak igényt.

— **A „kacsa”.** Érdekes lesz tudni, hogy honnan ered a „hirlapi kacsa” kifejezés, melyről egy tudós ezeket írja: „Történet egyszerű, hogy egy baromfi-tenyésztő, ki nagyon szeretett kísérleteket tenni, tizenkét kacsaft vett elő, melyeket önmagukkal hix-lalt fel. A tizenkettő közül ugyanis előbb egyet vagdalt szét, s jól lakatta vele a többieket. A megmaradt tizenegy közül aztán megint elővette a leggyöngyösbet s a többi tizenek adta táplálékul s ezt így folytatta mindaddig, míg csak egy maradt meg, melynek nyomában a többi tizenegy el volt temetve. Ezt az egyet aztán darabonkint etette meg önmagával s így ez megette önmagát. — Ez a mese az tán annyira jellemzőnek tetszett, hogy ha az emberek valami képtelen dolgot olvastak, mindjárt azt mondták rá: „hisz az egész olyan, mint a kacsa története! hisz ez a kacsa!”

— **Összevonta a malomkeréke.** A kabai szárazmalomban a napokban borzasztó szerencsétlenség történt. Egy hat éves fiúnak nagy kedve jött a lovakat hajtani. Az erre használt ember azonban nem akarta őt a lovakhoz ereszteni; de a fia nem hallgatott rá, a kerékre ugrott, még pedig oly szerencsétlenül, hogy az orsó elragadta s koponyáját lepényébe zúzta. A szerencsétlen fiúnak holttestét apja lepedőben vitte haza anyjának. Az épen maradt kálap tele volt koponya csontokkal, velővel és aludtával.

— **Megrendítő eset** történt Brassóban. Ugyanis máj. hó 24-én Leményi Zsigmond kereses mester és inasa egy nagy farakásból fadarabokat húsoztak ki, miközben az egész farakás rájuk dől s eltemette őket. A mester neje, ki tanuja volt a szerencsétlenségnek, segélyért kiáltott és az oda siető szomszédoknak sikerült egy felőre lefolyása alatt a farakást elhordani és az eltemetteket még életben megmenteni. Leményinek mellkasát nyomta be a fa és ujjait zúzta össze, s tanoneznak pedig lábujait roncsoolta össze. Megmaradásukhoz remény. Az asszonyt azonban a nagy izgatottság következtében gutaütés érte és meghalt.

— **Érdekes válság.** Egy híres német író levelet kapott egy hölgytől, melyben ez azt jelenti neki, hogy a poézis egészen új nemét találta ki s mely azt hiszi, hogy nagy tetazást fog aratni s melyre nézve kéri az ő becses szakvéleményét. Egyszeremind mutatványul esztétikus egy költeményt, mely magyar fordításban körülbelül következőképp hangzanék: **As élet oly rövid ; Ezem, eszel, eszik ; Hamar a sirba tesznek Eszük, esztek, ők esznek**

As író igen udvariasan felelt s kijelenté, hogy ez az új és kitűnő eszme új korszakot fog kelteni a költészet történetében s ő a maga részéről ime itt a következő első gyöngye kiadást küldi e neemben: **Ara a lány leszen — Teszek, teszel, teszen: Asszony lesz a menyasszony, Dagazniok, dagaszt, dagasszon. — Vörösmarty Mihály** összes munkáinak Mészner Vilmos által rendezett kiadásából ismét két füzet hagyta el a sajtót, az 5. és 6. ik. A lyrai és vezegyes költemények közlését folytatja. Ara egy füzetnek 25 kr. Megrendelhető Budapesten, pap névelde utca 8. szám alatt a kiadónál, vagy helyben a könyvkereskedésekben. Ajánljuk olvasóink figyelmébe.

— **Ebdivatok.** A párisi boulevardokon e napokban nem esekély feltűnést okozott egy derék uszár, a mely szájában tartott napernyő segítségével védte gondúr fejét az égő sugarak ellen. Még inkább emelgették B. asszony szürke agarát, mely elegáns fölülében sétált végig az aszfalton. A felöltő baloldalán zseb van és benne elegáns baltisz zsebkendő a Mirza agr — monogrammjával.

— **Titokteljes történet.** Olimtűzben a következő eset képezi közbeszéd tárgyát. Pár nap előtt az orosz szülőházban egy díszes oltározta, mintegy ötven éves nő jelent meg a ezébből, hogy egy eszemot örökbe fogadjon. De a gyermekágyas asszonyok közt egy sem akadt, a ki magzatát oda adta volna az idegen nőnek. Egy olimtűzi ur által véresült a hölgy, hogy egy Treptow nevű szinész neje, mig a társulat elutazott, Olimtűzben maradt, mert gyermeke született. Az idegen nő tehát Treptownéhoz ment, hogy az újszülött gyermeket meg szeresse tőle. Ugy mutatta be magát, mint Dvorzaski földbirtokos nejét, a ki férjével együtt hajlandó szászzer foriort adni a gyermeknek. A gyermek apját, Treptow szinészt, a ki most Nürnbergben játszik, távirati uton értesítették az ajánlatról s a szinész először távirati uton, aztán közgyözi irattal lemondott gyermekéről. De az idegen hölgy iránt, a ki annyira sürgette a gyermek átadását, gyanu merült fel: a hatóság igazolást követelt tőle. A delnőt látszólag igen sértette e kívánság és iméltéle a hatóság előtt is az anyának tett ígéretét majd azt mondta, hogy később megküldi a kért iratokat. Nagyon furcsa: de a hatóság megelégedett ezzel a biztattal: átadták a gyermeket az idegen nőnek, a ki rögtön elutazott. Azóta nincs róla hír. Az igért igazoló iratok nem érkeztek meg; táviratoztak Grulichba, honnan az a válasz jött, hogy sem ott, sem a környéken nem létezik Dvorzaski nevű földbirtokos házaspár. Hogy a gyermekkel mi lett, hova vitte az ismeretlen asszony, mi ezéjja van a kis ártatlannal, — azt nem tudja senki. Egész Olimtűz azt beszéli, hogy valamely magasrangú családban gyermekcsempészt történt. A rendőrség pedig nyomoz és felelősségre vonja azokat, a kik e különös dologban segédkeztek nyújtottak.

— **Vérfuldó.** Véres verekedés színhelye volt mult héten az országos vásár alkalmával a szomszéd Félégyháza város egyik korezmája. Ugyanis katonák, parasztlányok és lányok mulattak együtt, miközben egy leány miatt egy katona és kovács legény között szóváltás történt s a dolog tettségességre került. A verekedés pillanat alatt óriási mérvet öltött s mikor a katonai őrzőket szét akarta őket megsztani, azokkal is összetűszte. A katonai őrzőket vezetője, kit szintén megdöbbent, látván, hogy a fegyver megszereltet, rohamot vezetvén a tömeg közé, melyek a társulat után a végé, hogy három legényt megölték, négyet súlyosan, harminczat pedig könnyebben megsebesítettek. A katonák közül nyoloz legény kapott könnyű sebet. Az eset egész Félégyházát izgalomban tartja.

— **A Savanyu Józsi fejére** kitűzött 1000 frtért Zalamegye alispánjánál már jelentkezett két juhász botjár. Ezek tették a följelentést a szolgabíróknak a rablóbanda tartózkodása helyéről, melynek nyomán aztán a csendőrség a rettegő rablólévéért közrekerítette. A két botjár jó viszonyban állt Savanyu Józsiával, s hogy ezimboráskodásuk milyen lehetett, gyaníthatni abból is, hogy a botjárók egyiké csak nem régebben itteltek el a lopás miatt másfél évi börtön büntetésre, mely ittel jelenleg felsőbb bíróság előtt lévén, jogesetére még nem emelkedett. A rablóvezér elfogatását eszközölt csendőrök, miután hivatalukból kifolyó kötelességet teljesítettek, — a rabló fejére kitűzött jutalomban való részvételére nem tarthatnak igényt.

— **A „kacsa”.** Érdekes lesz tudni, hogy honnan ered a „hirlapi kacsa” kifejezés, melyről egy tudós ezeket írja: „Történet egyszerű, hogy egy baromfi-tenyésztő, ki nagyon szeretett kísérleteket tenni, tizenkét kacsaft vett elő, melyeket önmagukkal hix-lalt fel. A tizenkettő közül ugyanis előbb egyet vagdalt szét, s jól lakatta vele a többieket. A megmaradt tizenegy közül aztán megint elővette a leggyöngyösbet s a többi tizenek adta táplálékul s ezt így folytatta mindaddig, míg csak egy maradt meg, melynek nyomában a többi tizenegy el volt temetve. Ezt az egyet aztán darabonkint etette meg önmagával s így ez megette önmagát. — Ez a mese az tán annyira jellemzőnek tetszett, hogy ha az emberek valami képtelen dolgot olvastak, mindjárt azt mondták rá: „hisz az egész olyan, mint a kacsa története! hisz ez a kacsa!”

— **Összevonta a malomkeréke.** A kabai szárazmalomban a napokban borzasztó szerencsétlenség történt. Egy hat éves fiúnak nagy kedve jött a lovakat hajtani. Az erre használt ember azonban nem akarta őt a lovakhoz ereszteni; de a fia nem hallgatott rá, a kerékre ugrott, még pedig oly szerencsétlenül, hogy az orsó elragadta s koponyáját lepényébe zúzta. A szerencsétlen fiúnak holttestét apja lepedőben vitte haza anyjának. Az épen maradt kálap tele volt koponya csontokkal, velővel és aludtával.

— **Megrendítő eset** történt Brassóban. Ugyanis máj. hó 24-én Leményi Zsigmond kereses mester és inasa egy nagy farakásból fadarabokat húsoztak ki, miközben az egész farakás rájuk dől s eltemette őket. A mester neje, ki tanuja volt a szerencsétlenségnek, segélyért kiáltott és az oda siető szomszédoknak sikerült egy felőre lefolyása alatt a farakást elhordani és az eltemetteket még életben megmenteni. Leményinek mellkasát nyomta be a fa és ujjait zúzta össze, s tanoneznak pedig lábujait roncsoolta össze. Megmaradásukhoz remény. Az asszonyt azonban a nagy izgatottság következtében gutaütés érte és meghalt.

— **Érdekes válság.** Egy híres német író levelet kapott egy hölgytől, melyben ez azt jelenti neki, hogy a poézis egészen új nemét találta ki s mely azt hiszi, hogy nagy tetazást fog aratni s melyre nézve kéri az ő becses szakvéleményét. Egyszeremind mutatványul esztétikus egy költeményt, mely magyar fordításban körülbelül következőképp hangzanék: **As élet oly rövid ; Ezem, eszel, eszik ; Hamar a sirba tesznek Eszük, esztek, ők esznek**

As író igen udvariasan felelt s kijelenté, hogy ez az új és kitűnő eszme új korszakot fog kelteni a költészet történetében s ő a maga részéről ime itt a következő első gyöngye kiadást küldi e neemben: **Ara a lány leszen — Teszek, teszel, teszen: Asszony lesz a menyasszony, Dagazniok, dagaszt, dagasszon. — Vörösmarty Mihály** összes munkáinak Mészner Vilmos által rendezett kiadásából ismét két füzet hagyta el a sajtót, az 5. és 6. ik. A lyrai és vezegyes költemények közlését folytatja. Ara egy füzetnek 25 kr. Megrendelhető Budapesten, pap névelde utca 8. szám alatt a kiadónál, vagy helyben a könyvkereskedésekben. Ajánljuk olvasóink figyelmébe.

— **Ebdivatok.** A párisi boulevardokon e napokban nem esekély feltűnést okozott egy derék uszár, a mely szájában tartott napernyő segítségével védte gondúr fejét az égő sugarak ellen. Még inkább emelgették B. asszony szürke agarát, mely elegáns fölülében sétált végig az aszfalton. A felöltő baloldalán zseb van és benne elegáns baltisz zsebkendő a Mirza agr — monogrammjával.

— **Titokteljes történet.** Olimtűzben a következő eset képezi közbeszéd tárgyát. Pár nap előtt az orosz szülőházban egy díszes oltározta, mintegy ötven éves nő jelent meg a ezébből, hogy egy eszemot örökbe fogadjon. De a gyermekágyas asszonyok közt egy sem akadt, a ki magzatát oda adta volna az idegen nőnek. Egy olimtűzi ur által véresült a hölgy, hogy egy Treptow nevű szinész neje, mig a társulat elutazott, Olimtűzben maradt, mert gyermeke született. Az idegen nő tehát Treptownéhoz ment, hogy az újszülött gyermeket meg szeresse tőle. Ugy mutatta be magát, mint Dvorzaski földbirtokos nejét, a ki férjével együtt hajlandó szászzer foriort adni a gyermeknek. A gyermek apját, Treptow szinészt, a ki most Nürnbergben játszik, távirati uton értesítették az ajánlatról s a szinész először távirati uton, aztán közgyözi irattal lemondott gyermekéről. De az idegen hölgy iránt, a ki annyira sürgette a gyermek átadását, gyanu merült fel: a hatóság igazolást követelt tőle. A delnőt látszólag igen sértette e kívánság és iméltéle a hatóság előtt is az anyának tett ígéretét majd azt mondta, hogy később megküldi a kért iratokat. Nagyon furcsa: de a hatóság megelégedett ezzel a biztattal: átadták a gyermeket az idegen nőnek, a ki rögtön elutazott. Azóta nincs róla hír. Az igért igazoló iratok nem érkeztek meg; táviratoztak Grulichba, honnan az a válasz jött, hogy sem ott, sem a környéken nem létezik Dvorzaski nevű földbirtokos házaspár. Hogy a gyermekkel mi lett, hova vitte az ismeretlen asszony, mi ezéjja van a kis ártatlannal, — azt nem tudja senki. Egész Olimtűz azt beszéli, hogy valamely magasrangú családban gyermekcsempészt történt. A rendőrség pedig nyomoz és felelősségre vonja azokat, a kik e különös dologban segédkeztek nyújtottak.

— **Vérfuldó.** Véres verekedés színhelye volt mult héten az országos vásár alkalmával a szomszéd Félégyháza város egyik korezmája. Ugyanis katonák, parasztlányok és lányok mulattak együtt, miközben egy leány miatt egy katona és kovács legény között szóváltás történt s a dolog tettségességre került. A verekedés pillanat alatt óriási mérvet öltött s mikor a katonai őrzőket szét akarta őket megsztani, azokkal is összetűszte. A katonai őrzőket vezetője, kit szintén megdöbbent, látván, hogy a fegyver megszereltet, rohamot vezetvén a tömeg közé, melyek a társulat után a végé, hogy három legényt megölték, négyet súlyosan, harminczat pedig könnyebben megsebesítettek. A katonák közül nyoloz legény kapott könnyű sebet. Az eset egész Félégyházát izgalomban tartja.

— **A Savanyu Józsi fejére** kitűzött 1000 frtért Zalamegye alispánjánál már jelentkezett két juhász botjár. Ezek tették a följelentést a szolgabíróknak a rablóbanda tartózkodása helyéről, melynek nyomán aztán a csendőrség a rettegő rablólévéért közrekerítette. A két botjár jó viszonyban állt Savanyu Józsiával, s hogy ezimboráskodásuk milyen lehetett, gyaníthatni abból is, hogy a botjárók egyiké csak nem régebben itteltek el a lopás miatt másfél évi börtön büntetésre, mely ittel jelenleg felsőbb bíróság előtt lévén, jogesetére még nem emelkedett. A rablóvezér elfogatását eszközölt csendőrök, miután hivatalukból kifolyó kötelességet teljesítettek, — a rabló fejére kitűzött jutalomban való részvételére nem tarthatnak igényt.

— **A „kacsa”.** Érdekes lesz tudni, hogy honnan ered a „hirlapi kacsa” kifejezés, melyről egy tudós ezeket írja: „Történet egyszerű, hogy egy baromfi-tenyésztő, ki nagyon szeretett kísérleteket tenni, tizenkét kacsaft vett elő, melyeket önmagukkal hix-lalt fel. A tizenkettő közül ugyanis előbb egyet vagdalt szét, s jól lakatta vele a többieket. A megmaradt tizenegy közül aztán megint elővette a leggyöngyösbet s a többi tizenek adta táplálékul s ezt így folytatta mindaddig, míg csak egy maradt meg, melynek nyomában a többi tizenegy el volt temetve. Ezt az egyet aztán darabonkint etette meg önmagával s így ez megette önmagát. — Ez a mese az tán annyira jellemzőnek tetszett, hogy ha az emberek valami képtelen dolgot olvastak, mindjárt azt mondták rá: „hisz az egész olyan, mint a kacsa története! hisz ez a kacsa!”

— **Összevonta a malomkeréke.** A kabai szárazmalomban a napokban borzasztó szerencsétlenség történt. Egy hat éves fiúnak nagy kedve jött a lovakat hajtani. Az erre használt ember azonban nem akarta őt a lovakhoz ereszteni; de a fia nem hallgatott rá, a kerékre ugrott, még pedig oly szerencsétlenül, hogy az orsó elragadta s koponyáját lepényébe zúzta. A szerencsétlen fiúnak holttestét apja lepedőben vitte haza anyjának. Az épen maradt kálap tele volt koponya csontokkal, velővel és aludtával.

— **Megrendítő eset** történt Brassóban. Ugyanis máj. hó 24-én Leményi Zsigmond kereses mester és inasa egy nagy farakásból fadarabokat húsoztak ki, miközben az egész farakás rájuk dől s eltemette őket. A mester neje, ki tanuja volt a szerencsétlenségnek, segélyért kiáltott és az oda siető szomszédoknak sikerült egy felőre lefolyása alatt a farakást elhordani és az eltemetteket még életben megmenteni. Leményinek mellkasát nyomta be a fa és ujjait zúzta össze, s tanoneznak pedig lábujait roncsoolta össze. Megmaradásukhoz remény. Az asszonyt azonban a nagy izgatottság következtében gutaütés érte és meghalt.

— **Érdekes válság.** Egy híres német író levelet kapott egy hölgytől, melyben ez azt jelenti neki, hogy a poézis egészen új nemét találta ki s mely azt hiszi, hogy nagy tetazást fog aratni s melyre nézve kéri az ő becses szakvéleményét. Egyszeremind mutatványul esztétikus egy költeményt, mely magyar fordításban körülbelül következőképp hangzanék: **As élet oly rövid ; Ezem, eszel, eszik ; Hamar a sirba tesznek Eszük, esztek, ők esznek**

As író igen udvariasan felelt s kijelenté, hogy ez az új és kitűnő eszme új korszakot fog kelteni a költészet történetében s ő a maga részéről ime itt a következő első gyöngye kiadást küldi e neemben: **Ara a lány leszen — Teszek, teszel, teszen: Asszony lesz a menyasszony, Dagazniok, dagaszt, dagasszon. — Vörösmarty Mihály** összes munkáinak Mészner Vilmos által rendezett kiadásából ismét két füzet hagyta el a sajtót, az 5. és 6. ik. A lyrai és vezegyes költemények közlését folytatja. Ara egy füzetnek 25 kr. Megrendelhető Budapesten, pap névelde utca 8. szám alatt a kiadónál, vagy helyben a könyvkereskedésekben. Ajánljuk olvasóink figyelmébe.

— **Ebdivatok.** A párisi boulevardokon e napokban nem esekély feltűnést okozott egy derék uszár, a mely szájában tartott napernyő segítségével védte gondúr fejét az égő sugarak ellen. Még inkább emelgették B. asszony szürke agarát, mely elegáns fölülében sétált végig az aszfalton. A felöltő baloldalán zseb van és benne elegáns baltisz zsebkendő a Mirza agr — monogrammjával.

— **Titokteljes történet.** Olimtűzben a következő eset képezi közbeszéd tárgyát. Pár nap előtt az orosz szülőházban egy díszes oltározta, mintegy ötven éves nő jelent meg a ezébből, hogy egy eszemot örökbe fogadjon. De a gyermekágyas asszonyok közt egy sem akadt, a ki magzatát oda adta volna az idegen nőnek. Egy olimtűzi ur által véresült a hölgy, hogy egy Treptow nevű szinész neje, mig a társulat elutazott, Olimtűzben maradt, mert gyermeke született. Az idegen nő tehát Treptownéhoz ment, hogy az újszülött gyermeket meg szeresse tőle. Ugy mutatta be magát, mint Dvorzaski földbirtokos nejét, a ki férjével együtt hajlandó szászzer foriort adni a gyermeknek. A gyermek apját, Treptow szinészt, a ki most Nürnbergben játszik, távirati uton értesítették az ajánlatról s a szinész először távirati uton, aztán közgyözi irattal lemondott gyermekéről. De az idegen hölgy iránt, a ki annyira sürgette a gyermek átadását, gyanu merült fel: a hatóság igazolást követelt tőle. A delnőt látszólag igen sértette e kívánság és iméltéle a hatóság előtt is az anyának tett ígéretét majd azt mondta, hogy később megküldi a kért iratokat. Nagyon furcsa: de a hatóság megelégedett ezzel a biztattal: átadták a gyermeket az idegen nőnek, a ki rögtön elutazott. Azóta nincs róla hír. Az igért igazoló iratok nem érkeztek meg; táviratoztak Grulichba, honnan az a válasz jött, hogy sem ott, sem a környéken nem létezik Dvorzaski nevű földbirtokos házaspár. Hogy a gyermekkel mi lett, hova vitte az ismeretlen asszony, mi ezéjja van a kis ártatlannal, — azt nem tudja senki. Egész Olimtűz azt beszéli, hogy valamely magasrangú családban gyermekcsempészt történt. A rendőrség pedig nyomoz és felelősségre vonja azokat, a kik e különös dologban segédkeztek nyújtottak.

— **Vérfuldó.** Véres verekedés színhelye volt mult héten az országos vásár alkalmával a szomszéd Félégyháza város egyik korezmája. Ugyanis katonák, parasztlányok és lányok mulattak együtt, miközben egy leány miatt egy katona és kovács legény között szóváltás történt s a dolog tettségességre került. A verekedés pillanat alatt óriási mérvet öltött s mikor a katonai őrzőket szét akarta őket megsztani, azokkal is összetűszte. A katonai őrzőket vezetője, kit szintén megdöbbent, látván, hogy a fegyver megszereltet, rohamot vezetvén a tömeg közé, melyek a társulat után a végé, hogy három legényt megölték, négyet súlyosan, harminczat pedig könnyebben megsebesítettek. A katonák közül nyoloz legény kapott könnyű sebet. Az eset egész Félégyházát izgalomban tartja.

— **A Savanyu Józsi fejére** kitűzött 1000 frtért Zalamegye alispánjánál már jelentkezett két juhász botjár. Ezek tették a följelentést a szolgabíróknak a rablóbanda tartózkodása helyéről, melynek nyomán aztán a csendőrség a rettegő rablólévéért közrekerítette. A két botjár jó viszonyban állt Savanyu Józsiával, s hogy ezimboráskodásuk milyen lehetett, gyaníthatni abból is, hogy a botjárók egyiké csak nem régebben itteltek el a lopás miatt másfél évi börtön büntetésre, mely ittel jelenleg felsőbb bíróság előtt lévén, jogesetére még nem emelkedett. A rablóvezér elfogatását eszközölt csendőrök, miután hivatalukból kifolyó kötelességet teljesítettek, — a rabló fejére kitűzött jutalomban való részvételére nem tarthatnak igényt.

— **A „kacsa”.** Érdekes lesz tudni, hogy honnan ered a „hirlapi kacsa” kifejezés, melyről egy tudós ezeket írja: „Történet egyszerű, hogy egy baromfi-tenyésztő, ki nagyon szeretett kísérleteket tenni, tizenkét kacsaft vett elő, melyeket önmagukkal hix-lalt fel. A tizenkettő közül ugyanis előbb egyet vagdalt szét, s jól lakatta vele a többieket. A megmaradt tizenegy közül aztán megint elővette a leggyöngyösbet s a többi tizenek adta táplálékul s ezt így folytatta mindaddig, míg csak egy maradt meg, melynek nyomában a többi tizenegy el volt temetve. Ezt az egyet aztán darabonkint etette meg önmagával s így ez megette önmagát. — Ez a mese az tán annyira jellemzőnek tetszett, hogy ha az emberek valami képtelen dolgot olvastak, mindjárt azt mondták rá: „hisz az egész olyan, mint a kacsa története! hisz ez a kacsa!”

5. szám. 1884. Hirdetmény. A jövő országgyűlésnek f. 1884 évi mept. 25-ik napjára tartott egybehívásának vonatkozású legelőször királyi megbízott leendő képviselővel egyidejűleg a nagykövetség magyar királyi helytartóval felhívta a városi központi választmányt, hogy az 1874 évi XXXIII t. c. 57. és 58. §-a értelmében az általános képviselő választások napját f. évi június 13-ától június 22-éig, bezárólag terjedő tíz napi időközön belül tüsse ki. — A általános választások törvénye, 60. és 61-ik §-ában megnevezte a választások napját június 22-én, melyet a városi központi választmány megnevezte, melyek a törvény értelmében a választásra alkalmatlanok. Ennek következtében, a királyi megbízott leendő városi közgyűlésen törtétt kihirdetése után következő napon, vagyis június hó 27-én a városi központi választmány összejött, a szentesi választó kerületből küldendő országgyűlési képviselő választására nézve a következő jelöléseket tette: A szentesi választó kerületből küldendő országgyűlési képviselők választása

f. 1884. évi június hó 22-ik napjára tüzeltet ki, mely napon a városi központi reggeli 8 órakor fogja a választási elnök a választási eljárást megkezdni. A választás vezérőre elnöké Sarkadi Nagy Mihály, helyettes elnöké Kiss Zsigmond, jegyzője Onody Lajos, helyettes jegyzője Szakál Mihály választottak meg. A választók száma 1500-át meghalván, két szavazatszedő küldöttégg alakítottak, egyik szavazatszedő küldöttégg elnöké a választási elnök Sarkadi Nagy Mihály, helyettese Magyar József, a másik szavazatszedő küldöttégg elnöké Sima Ferenc, helyettese Pataki Imre.

A választók a szavazatszedő küldöttégek két város részéről következőképp osztottak meg: Sarkadi N. Mihály küld. elnök előtt a városiák tanács-termében szavaz az I. II. tízed oly sorrendben, hogy elő az I. azután a II. tízed választói. Sima Ferenc küld. elnök előtt az adópóntári hivatalos helyiségben, szavaz a III. IV. tízed - a tanyai lakosság, míg pedig elő a tanyaiak, azután a III és IV tízed.

Megjegyzésként a sorrend megállapítását illetőleg: hogy a választási törvény 75. §-a értelmében az elő szavazatként a küldöttégek elnök által kihuzott sors dőnt a felét, melyek jelöltje szavaznak elnök előtt, a másik felét az utána következőknek pedig felváltva illeti az egy jelöltre szavazást az előbbé.

A választási eljárás a kitűzött napon és helyen reggeli 8 órakor fog megkezdett: ajánlatok pedig a f. évi június 22-ik napjának d. e. 8^{1/2} óráig Sarkadi N. Mihály választási elnök sajtó kezébe a városi polgármesteri hivatalhoz irásosva lezártnak benyújtandók. Mely ekként tett intézkedések — az 1874. évi XXXIII. t. c. 62-ik §-a értelmében a városi központi választmány részéről minden eszemű közhírré tétettek, az alkalmával egy sorrendben — az ideért választási törvényből kifolyólag — még az alább elősorolt és a törvény 63., 64., 68., 70., 73., 74. §-s, 78. §-s-ában foglalt szükséges tudnivalókra hivatik fel a választók figyelmébe.

a) A választási, vagy küldöttégek elnök azon kerületben, melyben a választásnál vagy szavazatszedésnél elnököl, képviselővel nem választathatók b) Minden község Főispánja által a választási helyre közt tag, továbbá minden jelölt részére annak bizalmi felhívás, tal azon községből egy lakos nevezendő ki, kik mindaddig, míg azon község választói szavaznak, a választók azonosvágát ellenőrizni tartoznak. c) Ha azon választók, kik képviselő jelöltet ajánlottak, bizalmi felhívást ki nem jelölték, vagy ha bizalmi felhívást vagy központi küldöttégek a választásra meg nem jelöltek, ezeket a választók elnök helyettesíti.

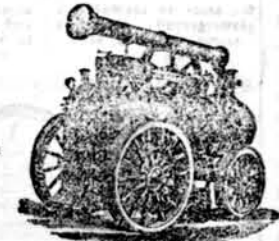
g) A választók a választásnál sommi nemű foggyver-el vagy bittal megjelölt nem szabad. e) Képviselő jelöltet ajánlatot a kerület minden választója; ezen ajánlat irában adandó be a választási elnöknek, ki azt, által, meghatározott helyen és időben, a választást megelőző napon is átveszi, legkésőbb azonban ny ajánlat fel érve a választás megnyitása után atandó át a választási elnöknek. vasat: Az ajánlattal egyidejűleg minden jelölt részére, a szavazatszedő küldöttégekhez egy bizalmi felhívandó; szabadsá-All azonban az ajánlónak, két bizalmi felhívandó, Az ajánló kiváratára, ajánlatáról terítvény adandó f) A választásnál szavazati jeggyel csak azok bírnak, kik a választói névjegyekben bejegyeztetettek s csak azon kerületben bírnak szavazati joggal, a melyben a szavazásra vannak. g) A szavazati helyiségben csak a szavazatszedő küldöttégek tagjai, a bizalmi felhívók, a közigazgatási tisztviselők s a jegyző mellé rendelt iratok lehetnek jelen, — eszenk kívül mindaddig, míg az illető község választói szavaznak, a központi előjáróság kiküldött tagjai, és a jelöltek bizalmi felhívai által megjelölt községi lakos és végre a szavazásra be-szólított választók.

h) Azon választók, kik szavazásra akkor nem jelöltek, mikor a megállapított sorrend szerint azon községek volt a sor, a többi választók szavazása után szavazhatnak. i) A szavazás nyilvános, díszesével történik. k) A szentes város központi választmányának 1884. május hó 27-én tartott ülésében.

ONODY LAJOS, a közp. vál. jegyzője. SARKADI N. MIHÁLY, a közp. vál. elnök.

Ruston, Proktor és Társa BUDAPESTEN, Nádorutca 39. és 41. szám.

ajánlják a legelső díjakkal kitüntetett gőzmozdonyokat, fa és szénfűtésre szabdalmasított gőzmozdonyokat, gőzcséplőgépeiket, dobmentő és üszöglisztelő készülékekkel, szabályozható

magvasztó hengerrel. HOFHERR féle egyszerű és tisztító eszöplőkészleteket járgányhajtásra Nemkülömben mindennemű gazdasági eszöplőket. Árjegyzékek bérmentve küldetnek.

Mint néhai Schvare Emánuel fia tudomására hozom a n. é. közönségnek, hogy atyám üzletét átvettem s azt kellően berendeztem. Ajánlom mindennemű arany és ezüst neműmet és valódi tajtpipáimat a legújtanosabb árákon

HARÁNYI gyógyfürdő. Magyarországi, Baranyamegye...

Magyarországi, Baranyamegye. Magyarországi, Baranyamegye...

SZOLYVAI ÉS POLENAI SAVANYUVIZ, LOHI ERZSÉBET...

Marsalko Károly. Tisztelelt. Marsalko Károly...

Arverési hirdetményi kivonat. A szentesi kir. járásbíró...

Dr. Mátéfy Ferenc. Tisztelelt! Kérem, hogy...

SINGER VARRÓGÉPEK. EREDETI SINGER VARRÓGÉPEK...

ÜZLET MEGNYITÁS! Azon általános kedveltség...

KOTZÓ PÁL GÉPÉSZ-MÉRNÖK. Budapest, VIII., Üllői-ut 18.

Gyomor-ösepek. Mártia-celli gyomor-ösepek...

KRONDORFI Savanyu-Kút STEFANIA Koronaherczegnő forrás.

3 forint havi részletekben. Első legrégebb, legnagyobb és legolcsóbb...